

N:o 11.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Mars 1884.

— — — — Andra Kammaren den 15 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändrad lydelse af 19 §
Skiftesstadgan.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:r 13 och Memorial N:r 22.)

Till Konungen.

I Eders Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 November 1866 är föreskrifvet,

i 18 §, att vid alla landtmäteriförrättningar, dervid annans rätt än sökandens är i fråga, skola, der ej för särskildt fall är annorlunda stadgadt, två i jordbruk kunnige och erfarne gode män tillstädesvara, hvilka ega att på sätt i stadgan föreskrifves vid nämnda förrättningar biträda;

samt i 19 §, att å landet skall för hvarje socken finnas två inom häradet eller tingslaget boende gode män; hvilket antal, der det för landtmäteriförrättningarnes obehindrade gång ej är tillräckligt, må efter behof ökas.

Desse gode män, hvilka väljas å allmän kommunalstämma, dervid en hvar, som i kommunen under egande- eller nyttjanderätt innehar hemman, eger lika röst, utses för obestämd tid, till följd hvaraf god man eger att behålla denna sin befattning, så länge han så finner för godt.

De många maktpåliggande landtmäteriförrättningar, såsom t. ex. egogradering, ståndskogsvärdering, utflyttningsbidrags bestämmande m. m., i hvilkas handläggning god man deltagar, förutsätta hos gode männen en icke ringa grad af duglighet. Skulle nu erfarenheten visa, att utsedd god man saknade nödig duglighet, eller skulle god man, som vid valet varit för befattningen fullt lämplig, sedermera af en eller annan anledning förlora denna egenskap, så kan, derest gode mannen ej sjelf finner lämpligt att afsäga sig befattningen, ett ganska viktigt uppdrag komma att på obestämd tid utöfvas af en person, som saknar de därför erforderliga egenskaper.

De flesta andra kommunala förtroendeuppdrag, såsom befattningen af ordförande i kommunalstämma, ordförande och ledamot i kommunalnämnd, nämndeman m. m. lemnas endast på bestämd tid; och ändock torde det icke kunna sägas, att i allmänhet kontinuitet brustit i handhafvande af de ärenden, som på dessa kommunens förtroendemän varit beroende, enär, om valet befunnits godt, den utsedde personen, derest han varit villig att å nyo emottaga uppdraget, vanligen blifvit återvald.

Riksdagen, hos hvilken framställning skett, att, i likhet med hvad fallet är beträffande dessa kommunala förtroendemän, äfven gode män vid landtmäteriförrättning å landet borde utses på bestämd tid, har, på nu anförda skäl, för sin del antagit följande

Förordning

angående ändrad lydelse af 19 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 November 1866.

Häri genom förordnas, att 19 § i förnyade nådiga stadgan om skiftesverket i riket den 9 November 1866 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Å landet skall för hvarje socken finnas två inom häradet eller tingslaget boende gode män; hvilket antal, der det för landtmäteriförrättningarnes obehindrade gång ej är tillräckligt, må efter behof ökas. Desse gode män skola å allmän kommunalstämma väljas för en tid af sex år; och ege dervid en hvar, som i kommunen hemman under egande- eller nyttjanderätt innehafver, lika röst. Afgående god man kan återväljas. Tvist om valet fullföljes i öfverensstämmelse med de föreskrifter, förordningen om kommunalstyrelse på landet angående val vid kommunalstämma innehåller. Inom städerna skola, då landtmäteriförrättning är i fråga, gode män, att dervid biträda, af

samtliga delegarne, efter hvars och ens egovälde, inför magistraten i staden utväljas. Uppkommer om valet tvist, döme derom stadsdomstol.

Detta sitt beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 15 Mars 1884.

N:o 12.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Mars 1884.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändrad lydelse af § 104
Konkurslagen.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 30.)

Till Konungen.

1862 års konkurslag innehöll i sin ursprungliga lydelse icke någon bestämmelse om viss minimiprocent, som vid ackord skulle gifvas, derest ackordet skulle kunna af rätten fastställas, utan blef det nu härom gällande stadgande infördt i konkurslagen genom förordningen den 12 Maj 1870. Då Riksdagen i skrifvelse den 14 Maj 1869 (N:o 89) hos Eders Kongl. Maj:t anmälde det beslut i ämnet, Riksdagen då fattat,